

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 105/323/ /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a Panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés ellen benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 337/2010. (VI. 16.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése *a*) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Szabolcs- Szatmár- Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság
- 4) Irrattár

INDOKOLÁS

I.

A Panaszos 2009. december 05-én kb. 18.00 órakor Nyíregyházán, a Tiszavasvári úton, Tiszavasvár felől Nyíregyháza irányába közlekedett a férje tulajdonát képező külföldi rendszámú személygépkocsival. A Tiszavasvári úti felüljáró alatt, a Konzervgyár teherportájánál megállították a rendőrök és tájékoztatták arról, hogy a megengedett 50 km/h helyett 64 km/h sebességgel közlekedett, ezért helyszíni bírságot szabnak ki vele szemben és szálljon ki a gépkocsiból. A Panaszos megkérdezte, hogy szükség van erre, mert fázik, nincs nála kabát, és különben is a WC-re kell mennie. Erre az intézkedő rendőr ingerülten reagált ezért a panaszos kiszállt a gépkocsiból. Ezt követően a Panaszos férje is kiszállt és kijelentette, hogy a rendőr jelentse fel őket, de így ne viselkedjen velünk. A Panaszos megkérdezte a rendőrt, hogy megtekintheti-e a gyorsajtásról készült felvételt. A rendőr ezt megengedte, majd kérte a Panaszostól az iratokat. Tekintettel arra, hogy nem volt nála semmilyen irat, amivel igazolta volna magát, a rendőrök megbilincseltek és előállították a kapitányságra. A kapitányságon az előállító helyiségben helyezték el, majd 21 óra 50 perckor elengedték.

A kapitányságon átadtak részére egy határozatot, amelyben közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése és személyazonosság igazolásával kapcsolatos kötelesség megszegése miatt 50.000 Ft. pénzbírságra büntették.

A Panaszos a rendőri intézkedések miatt 2009. december 12-én panasszal élt a Független Rendészeti Panasztestületnél (a továbbiakban: Panasztestület), melyben az alábbiakat sérelmezte:

- előállítását és annak körülményeit;
- az előállítás végrehajtásához alkalmazott kényszerítő eszközt;
- az intézkedő rendőrök magatartását

II.

A lefolytatott vizsgálat során a rendelkezésre álló iratok alapján tényállásszerűen az alábbiak állapíthatók meg.

1. A Nyíregyházi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály 15010/531470/2009. id. számú „Akció Terv” szerint 2009. december 4-én 16.00 órától 02.00 óráig és 2009. december 05-én 12.00 órától 22.00 óráig Nyíregyháza város területén fokozott ellenőrzést rendelt el a rendőrkapitányság vezetője.

Az akció fő feladata az igazoltatás során a jármű csomagterének átvizsgálása, a Nyíregyházi Rendőrkapitányság illetékességi területén a betöréses lopások megelőzése, körözött személyek kiszűrése, menetokmányok, vezetői engedélyek, forgalmi engedélyek ellenőrzése, ittas vezetők kiszűrése, sebességellenőrzés. Az akció parancsnoka utasította az érintett állományt, hogy az intézkedések során legyenek határozottak, szakszerűek, körültekintőek „különös figyelemmel egymás biztosítására”.

2. A Nyíregyházi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr és Járőrszolgálati Alosztály 15010/532066/2009/id. számú „jelentés előállítás és kényszerítő eszköz alkalmazásáról” szülő jelentése szerint a Panaszost 2009. december 05-én 18.05 órakor intézkedés alá vonták Nyíregyháza, Bethlen Gábor u. 67. sz. előtt. Nevezett az általa vezetett 042-KJY forgalmi rendszámú személygépkocsival közlekedett a Tiszavasvári úton a Vasgyár utca irányában. Igazoltatására azért került sor, mivel közlekedési akció keretében sebességellenőrzést hajtottak végre és a FAMA LIGHT LASER típusú készülék felvétele szerint a Panaszos a megengedett 50 km/h sebesség helyett 64 km/h-val közlekedett. Az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy a megengedett sebességet túllépte, ezért helyszíni bírságot fognak kiszabni vele szemben. A panaszos nem volt hajlandó elfogadni a helyszíni bírságot. Csak többszöri felszólításra tett eleget annak, hogy a gépjárműből szálljon ki, és mivel semmilyen igazolvánnyal nem rendelkezett és adatait a helyszínen nem volt hajlandó bediktálni, ezért a szökés megakadályozása érdekében megbilincseltek és előállították a Nyíregyházi Rendőrkapitányságra, mivel az eljárás a panaszossal szemben azonnal lefolytatható volt, továbbá nem igazolta személyazonosságát hitelt érdemlő módon.

A parancsnoki kivizsgálás megállapította, hogy az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt.

3. A Nyíregyházi Rendőrkapitányság 15010/5775/2010/ ált. számú, az ügyel kapcsolatban adott tájékoztatása szerint a Rendőrkapitányságon ügyeletes tiszt nem lát el szolgálatot, az objektumőrzési feladatot fegyveres biztonsági őrök látják el. A Panaszos férje 2009. december 05-én írásba foglalt panaszát nyújtotta be személyesen a Rendőrkapitányságon.

Az átírat a fokozott ellenőrzéssel kapcsolatban tájékoztatást ad arról, hogy annak időtartama alatt a szabálysértési előadó szolgálatot teljesített azért, hogy amennyiben az eljárás alá vont személyekkel szemben a gyorsított eljárás feltételei fennállnak azt lefolytassák. Az átírat a rendőri jelentéssel megegyezően részletezi a panaszos által elkövetett közúti közlekedési szabálysértés elkövetésének körülményeit, azzal a kiegészítéssel, hogy a helyszíni bírságolás tényének közlésére a panaszos mellett ülő férje azt tanácsolta a panaszosnak, hogy ne fogadja el a helyszíni bírságot és ne mondjon semmit. Ezt követően az intézkedő rendőr közölte, hogy amennyiben a Panaszos személyazonosságát nem igazolja, úgy a helyszíni bírság kiszabására sincs lehetőség, hanem abban az esetben a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása érdekében elő fogják állítani. A panaszos a rendőr tájékoztatására azt válaszolta, hogy nem száll ki, egyébként is „amerikai állampolgár, a rendőröknek ehhez nincs joga”. A rendőr felszólította a panaszost, hogy az út szélén parkoljon le, hogy ne zavarja a járműforgalmat, ez meg is történt. A Panaszos a gépjárműből ezek után sem volt hajlandó kiszállni, vitatta, hogy a rendőrök sebességellenőrzést hajtanak végre. Ezért kérte, hogy amennyiben tényleg készült felvétel a gyorshajtásról, azt hadd nézze meg. A rendőrök eleget tettek a kérésének. A megtekintés során a felvételt készítő rendőr megkérdezte a panaszost, hogy ki a gépkocsi tulajdonosa. A Panaszos azt válaszolta, hogy férje autója. Ekkor a Panaszossal ismét közölték, hogy a személyazonosságának megállapítása, továbbá a szabálysértési eljárás lefolytatása érdekében előállítják a rendőrkapitányságra. A Panaszos a rendőri intézkedésnek nem akarta magát alávetni, passzívan ellenállt, ezért vele szemben testi kényszert és bilincset alkalmaztak a rendőrök az előállítás biztonságos végrehajtása érdekében. A Rendőrkapitányságon a panaszolt intézkedés napján hat személy biztonságos őrzését látták el, ezért elképzelhető volt, hogy – a biztonságos őrzés figyelembe vételével – csak pár perc elteltével került sor a panaszos egészségügyi szükségletének biztosítására.

4. Az intézkedő rendőr 15010/532066/2009/id. számú feljelentésében a jelentésében foglaltakkal egyezően írta le a panaszossal szembeni intézkedés és a panaszos által elkövetett szabálysértési tényállásokat kimerítő cselekmények részletes körülményeit.

5. A Nyíregyházi Rendőrkapitányság 15801/9549-1/2009. szabs. számú szabálysértési határozata szerint a Panaszost közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése és személyazonosság igazolásával kapcsolatos köteleességek megszegése miatt 50.000 Ft. pénzbírsággal sújtotta.

A Nyíregyházi Városi Bíróság 2010. január 28-án kelt végzésében a Panaszos által benyújtott kifogást elutasította, a határozatot helyben hagyta.

Az intézkedő rendőrökkel szemben hivatali visszaélés miatt indított eljárást a Nyíregyházi Nyomozó Ügyészség megszüntette.

6. A panaszos befogadása során jegyzőkönyvet vettek fel a letétbe helyezendő tárgyakról, melyet felolvasás után aláírt. A panaszos írásbeli nyilatkozata szerint a rendőri eljárás, intézkedés során sérülése, azonnali ellátást igénylő egészségügyi problémája, fertőző betegsége nem volt, és olyan betegségben sem szenvedett, amely szükségessé tette volna meghatározott időnkénti étkezését. A jogorvoslati jogról szóban tájékoztatást kapott, nem kérte hozzátartozó vagy egyéb személy kiértesítését. Jogairól, kötelezettségeiről írásos tájékoztatást kapott. A nyilatkozatot a panaszos aláírta.

7. Az előállítás időtartamáról szóló – a panaszos által aláírt – igazolás és a fogdakönyv tanúsága szerint 2009.12.05-én 18.05 órától 2009.12.05-én 21.50 óráig tartott a panaszos előállítása.

A fogdán ekkor más személyt is fogvatartottak.

8. Az intézkedő rendőr az intézkedés egészéről írásos jelentést készített. A jelentés a korábban a „személyes szabadságot korlátozó intézkedésről” készült jelentéssel és a szabálysértési feljelentéssel egyezően ismerteti a panaszolt rendőri intézkedést megelőzően tapasztalt állampolgári magatartást, továbbá az intézkedés menetét annyival egészítette ki, hogy a panaszos férje a rendőri intézkedés közepette, saját elhatározásból a gépjárműből kiszállt, és az intézkedő rendőrök felé indult. Emiatt a rendőr határozottan felszólította, hogy az intézkedést ne akadályozza, menjen vissza a gépjármű jobb első üléséhez, mert különben vele szemben is intézkedést kezdeményeznek. A határozott felszólításra azért volt szükség, mert cselekménye a rendőrök elleni támadást, illetve a panaszos passzív ellenszegülésének fizikai támogatását is eredményezhette volna. A panaszos férje a felszólításra visszament a gépjármű jobb első üléséhez, ezért vele szemben intézkedésre nem került sor. A jelentésben a rendőr rögzíti azt a tényt is, hogy a panaszos férje láthatóan ittas állapotban volt. Egyebekben megjegyzi az intézkedő rendőr, hogy sem ő, sem az intézkedésben részt vevő társai határozott fellépésük során nem alkalmaztak durva, vagy sértő hangnemet.

9. További rendőri jelentések megerősítik a panaszos azon elmondását, hogy egyes iratokat nem látott megfelelően szemüvege hiányában, ezért azokat csak felolvasásukat követően írta alá.

III.

A panasz, valamint a rendelkezésre álló rendőrségi iratok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

A Nyíregyháza Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály 15010/531470/2009. id. számú „Akció Terv” szerint 2009. december 4-én 16.00 órától 02.00 óráig és 2009. december 05-én 12.00 órától 22.00 óráig Nyíregyháza város területén fokozott ellenőrzést rendelt el a rendőrkapitányság vezetője. Az akció fő feladata az igazoltatások során a járművek csomagterének átvizsgálása, a Nyíregyházi Rendőrkapitányság illetékességi területén a betöréses lopások megelőzése, körözött személyek, ittas vezetők kiszűrése, menetokmányok, vezetői engedélyek, forgalmi engedélyek ellenőrzése, sebességellenőrzés. A fokozott ellenőrzés időtartama alatt a szabálysértési előadó szolgálatot teljesített annak érdekében, hogy gyorsított eljárás feltételeinek fennállása esetén azt azonnal lefolytassák az eljárás alá vont személyekkel szemben. Az akció parancsnoka utasította az érintett állományt, hogy az intézkedések során legyenek határozottak, szakszerűek, körültekintőek „különös figyelemmel egymás biztosítására”.

A Panaszost 2009. december 05-én 18.05 órakor vonták intézkedés alá Nyíregyháza, Bethlen Gábor u. 67. sz. előtt, ahol az általa vezetett 042KJY forgalmi rendszámú személygépkocsival közlekedett a Tiszavasvári úton a Vasgyár utca irányában. Igazoltatására azért került sor, mivel sebességellenőrzés során a FAMA LIGHT LASER típusú készülék által rögzített felvétel szerint a panaszos a megengedett 50 km/h sebesség helyett 64 km/h-val közlekedett. Az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy a megengedett sebességet túllépte, ezért helyszíni bírságot fognak kiszabni vele szemben, és felszólították a személyazonosságának igazolására. A panaszos mellett ülő férje azt tanácsolta a panaszosnak, hogy ne fogadja el a helyszíni bírságot és ne mondjon semmit. Ezek után panaszos nem volt hajlandó elfogadni a helyszíni bírságot, személyazonosításra alkalmas okmányt pedig nem tudott a rendőröknek átadni. Az intézkedő rendőr erre közölte, hogy amennyiben a panaszos személyazonosságát nem igazolja, úgy a helyszíni bírság kiszabására sincs lehetőség, hanem abban az esetben a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása érdekében elő fogják állítani. A panaszos a rendőr tájékoztatására azt válaszolta, hogy nem száll ki, egyébként is „amerikai állampolgár, a rendőröknek ehhez nincs joga”. A rendőr felszólította a panaszost, hogy az út szélén parkoljon le, hogy ne zavarja a járműforgalmat, ez meg is történt. A panaszos a gépjárműből ezek után sem volt hajlandó kiszállni, sőt vitatta, hogy a rendőrök sebességellenőrzést hajtanak végre. Ezért kérte, hogy amennyiben tényleg készült felvétel a gyorshajtásról, azt megnézhesse. A rendőrök eleget tettek a kérésének. A megtekintés során a felvételt készítő rendőr megkérdezte a panaszost, hogy ki a gépkocsi tulajdonosa. A panaszos azt válaszolta, hogy a férje autója. Ekkor a panaszossal ismét közölték, hogy a személyazonosságának megállapítása, továbbá a szabálysértési eljárás lefolytatása érdekében előállítják a rendőrkapitányságra. A panaszos a rendőri intézkedésnek nem akarta magát alávetni, passzívan ellenállt, ezért vele szemben testi kényszert és bilincset alkalmaztak a rendőrök az előállítás biztonságos végrehajtása érdekében. Az intézkedés során a panaszos férje saját elhatározásból a gépjárműből kiszállt, és az intézkedő rendőrök felé indult. Emiatt a rendőr határozottan felszólította, hogy az intézkedést ne akadályozza, menjen vissza a gépjármű jobb első üléséhez, mert különben vele szemben is intézkedést kezdeményeznek. A panaszos férje a felszólításnak megfelelően visszament a gépjármű jobb első üléséhez, ezért vele szemben intézkedésre nem került sor. A panaszos férje a rendőrök meglátása szerint ittas állapotban volt.

A Panaszost az előállító helyiségben történő elhelyezéséig bilincselve őrizték a rendőrkapitányságon, majd elhelyezésekor – mivel a panaszos biztonságos őrzése a továbbiakban bilincs nélkül is megoldhatóvá vált – a bilincset eltávolították kezeiről. Ezért a

bilincs alkalmazását alaptalanul sérelmezi a panaszos. Mivel a rendőrkapitányságon a panaszolt intézkedés napján hat személy őrzését látták el, így hogy a biztonságos őrzés figyelembe vételével csak pár perc elteltével került sor a panaszos egészségügyi szükségletének biztosítására. Az előállítás – 2009.12.05-én 18.05 órától 2009.12.05-én 21.50 óráig tartó – ideje alatt a szabálysértési eljárást a panaszossal szemben lefolytatták, az érdemi határozat egy példányát részére átadták.

A Panaszost az elrendelt fokozott ellenőrzés¹ keretében végrehajtott közlekedésrendészeti ellenőrzés során vonták intézkedés alá, mert az előírt sebességhatárt 14 km/h-val túllépte. A panaszos igazoltatására az általa elkövetett szabálysértési tényállást kimerítő cselekmény szankcionálása érdekében került sor. A rendőr jogszerűen döntött a helyszíni bírság kiszabása mellett². A panaszos az igazolást megtagadta, továbbá a mellette ülő férje is arra buzdította, hogy a rendőröknek ne mondjon semmit, a helyszíni bírságot pedig ne fogadja el. Emellett a panaszos férje az intézkedés közben a rendőrök felé indult. E körülmények mérlegelése alapján jogszerűen döntöttek amellett, hogy a panaszos személyazonosságának hitelt érdemlő megállapítás szükséges, és ennek érdekében a rendőrkapitányságra előállítják³. A rendőr az Rtv. alapján elfogadhatta volna a panaszos férjének igazolását is⁴. Fontosnak tartom azonban hangsúlyozni, hogy amikor a rendőr egy másik személy igazolását elfogadja, tulajdonképpen jóhiszeműen elhiszi, hogy az általa nem ismert – és az adott helyzetben kétséget kizáróan meg nem ismerhető – személy az, akinek az igazoló személy állítja. Ez a bizalom olyan fokát jelenti, melynek gyakorlására csak akkor van

---

¹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 30. § (1) bekezdése szerint a Rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.

² A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 134. § (1) bekezdése alapján a szabálysértést meghatározó jogszabályban megállapított esetekben a (2) bekezdésben felsoroltak a szabálysértés tetten ért elkövetőjét helyszíni bírsággal sújthatják.

(2) Helyszíni bírság kiszabására jogosult a rendőrség, a vám- és pénzügyőrség, a hivatásos tűzoltóság;

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 23.) 54. § (1) – (3) bekezdései szerint aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 3. § (2) bekezdésében, 48. § (4), (7) és (9) bekezdésében, 48. § (12) bekezdés *c*) és *d*) pontjában, valamint 51. §-ában meghatározott rendelkezés megsértése kivételével a közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 42-51. § szerinti szabálysértés nem valósul meg, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A szabálysértés miatt a rendőrség, továbbá a KRESZ 40-41. §-ának, valamint más megállási, várakozási vagy táblával jelzett behajtási tilalom vagy korlátozás megszegése esetén a közterület-felügyelő helyszíni bírságot szabhat ki.

E szabálysértés elkövetése esetén - a szabálysértési jogsegély keretében - a pénzbírságot kiszabó jogerős határozat végrehajtása átadható.

³ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) bekezdés *a*) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja.

⁴ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29. § (2) bekezdése szerint az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

mód, amikor az intézkedési szituáció összes körülményei alapján a rendőr számára nyilvánvaló, hogy nincs, és nem is lesz szükség eljárás kezdeményezésére, illetve lefolytatására az igazolt személlyel szemben. A panaszolt intézkedés kapcsán azonban a panaszos engedelmisségi kötelezettségét⁵ többször kifejezetten megszegte, a rendőri intézkedés jogszerűségét többször kétségbe vonta, a – rendőrök meglátása szerint ittas – férje pedig arra hívta fel, hogy ne mondjon semmit, sőt megindult a rendőrök felé, és csak határozott felszólításra tért vissza a gépjárműhöz⁶. Mindezen körülmények a fent részletezett bizalmi hozzáállást a rendőrök részéről kizárták, szakmailag megengedhetlenné tették azt.

A Panaszos szóban is többször kifejezett ellenszegülése, a férjének a rendőri intézkedést megzavaró fellépése szolgál indokot arra, hogy a panaszos előállítását bilincs alkalmazásával hajtsák végre, így biztosítsa a rendőri intézkedés eredményességét. Amikor az intézkedés alá vont személy előállítása mellett dönt a rendőr, akkor a szabad mozgáshoz és a tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogát időlegesen elvonja, így történt ez a panaszolt esetben is. Az pedig, hogy ezen időtartam egy része alatt a személyt megbilincselik a szállítás során elkövethető támadás, illetve szökés megelőzése érdekében, a fenti jogok időleges megvonása mellett, csupán annyiban jelent további jogkorlátozást, hogy a panaszos kezeinek bizonyos irányokba történő szabad mozgását is átmenetileg lehetetlenné teszik. Ez pedig önmagában nem jelenti a személyes szabadság megvonását. A bilincselés az előállító helyiségben történő elhelyezésig – azaz a biztonságos őrzés feltételeinek megteremtéséig – tartott, ezért az jogszerű volt. A panaszos részére – kérelmére – pár perc késéssel biztosították az egészségügyi szükségleteinek kielégítését. Ennek oka az volt, hogy a kapitányságon több más személyt is fogvatartottak. A biztonságos őrzés érdekében a fogvatartottak együttes kísérése biztonsági kockázatot jelent, ezért nem megengedett a kapitányság épületében. E körülményeket figyelembe véve kellett pár percet várnia a panaszosnak, mindezek azonban – a részletezett indokok alapján – nem teszik a fogvatartást jogsértővé. A panaszossal az intézkedés megkezdését követően többször közölték, hogy amennyiben nem engedelmeskedik elő fogják állítani a rendőrkapitányságra, ezért alaptalanul sérelmezi, hogy nem közölték vele az előállítás okát. A panaszos elmondása szerint telefonját kikapcsolták, így nem tudott értesítési jogával élni⁷. Az intézkedés szem és fültanúja volt végig a panaszos férje, ezért alaptalanul sérelmezi a panaszos, hogy fogvatartásáról nem értesíthette egy hozzátartozóját. A törvényi rendelkezés célja, hogy a panaszos hollétéről hozzátartozója, vagy az általa értesíteni kívánt más személy tudomást szerezzen. Ebben az esetben ez az intézkedés helyszínén

---

⁵ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) bekezdés szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

⁶ A Rendőrség Szolgálati szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 4. § (4) bekezdése szerint a rendőri intézkedés közben körültekintően kell eljárni. A rendőrnek arra kell törekednie, hogy megelőzze, hogy megtámadják, lefegyverezték, figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel.

⁷ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 18. § (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy **egy hozzátartozóját vagy** más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját.

megtörtént, tehát a panaszos fogvatartásáról egy hozzátartozója tudomással bírt, értesítésre a továbbiakban a törvény sem adott lehetőséget a panaszos részére.

A Panaszos mindezek mellett sérelmesnek tartja azt is, hogy a rendőri intézkedést a közelben lakók láthatták, így az a becsületét sérthette. A panaszos ezen kijelentésével egyidejűleg elmulasztja saját magatartásának kritikai értékelését akkor, amikor – az Emberi Jogok Európai Bíróságának szóhasználatával élve⁸ – azon egyszerű kötelezettséggel találta magát szemben, hogy eleget tegyen a rendészeti szervek egyik tagja által hozzá intézett törvényes felszólításoknak. Ez a kötelezettség egy demokratikus társadalomban az általános állampolgári kötelezettségek része (Magyarországon az Rtv. rögzíti ezen kötelezettséget, lásd: az 5. lábjegyzetet). A férje és saját magatartása tette szükségessé – az általa – a becsületét sértőnek ítélt azon helyzetet, hogy a rendőrök az intézkedési kötelezettségüket teljesítendő⁹, a panaszossal szemben határozottabb hangnemben léptek fel, személyes szabadságát elvonták, kényszerítő eszközök alkalmaztak vele szemben, az intézkedés biztosítása érdekében férjét határozottan felszólították a gépjárműhöz való távozásra. Mindezek alapján sérelmezi az intézkedés becsületet csorbító voltát.

A Panaszos végül sérelmezte azt is, hogy a férjét a rendőrök otthagyták a járművel, ezzel egy súlyosabb szabálysértés lehetőségét megteremtve. A panaszos ugyanakkor elmondja azt is, hogy a férje tudatában volt saját ittasságának, ezért vezette a gépjárművet. Ezt a rendőrökkel is tudatta a panaszos. Ezek alapján a rendőrök nem feltételezhatték a panaszos férjéről, hogy jogsértő cselekményt szándékozik majd elkövetni arra is tekintettel, hogy a panaszos állítása szerint az intézkedés helyszínéhez közel – „5 percre” – laknak, tehát a gépjármű lezárását követően, akár gyalog is haza térhetett. A rendőrök egyébként sem tehetők felelőssé másik személy által saját elhatározásból elkövetett jogsértő cselekményért, ilyen cselekményre nem is kérték a panaszost. Ezért a panasz ezen része szintén alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

A Panasztestületnek a jelen panasz kapcsán hozott állásfoglalásában az előállítás jogszerűsége, továbbá a kényszerítő eszköz alkalmazása, a hozzátartozó vagy más személy értesítéséhez való jog kapcsán kialakított állásfoglalásával a határozat III. részében foglalt indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

---

⁸ Barta kontra Magyarország Ügyben (26137/04. számú kérelemre) hozott ítélet 71. pont: „A Bíróság felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a kérelmező elmulasztotta saját magatartásának kritikai értékelését akkor, amikor azon egyszerű kötelezettséggel találta magát szemben, hogy eleget tegyen a rendészeti szervek egyik tagja által hozzá intézett törvényes felszólításnak – ez a kötelezettség egy demokratikus társadalomban az általános állampolgári kötelezettségek része.”

⁹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése alapján a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezete;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 24. § (1) és (2) bekezdései, 29-31§-ai, 92. § (1) bekezdése, a 93/A § (7) és (9) bekezdései;
- A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 19. § (4) bekezdése;
- A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 203. § (3) bekezdése.

A Rendőrség hatásköre és illetékessége a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdésének, valamint a 93/A. § (7) bekezdésének a rendelkezésein alapul.

Budapest, 2010. július „ „„

Dr. Hatala József r. altábornagy